

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară 4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr. Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic în Orăștie (Szászváros).

Datorii la străini.

Nimic mai primejdios ca ușurătatea cu care poporul nostru a început și el să se arunce în brațele datoriilor, pe la bănci, amăgit de părerea, că nici nu simți, așa de ușor le poți pe rând plăti și anume pe lângă camete mici de tot. Căluzit de această credință, face omul sărac un început de datorie, și vede el, când îi vine rândul să plătească rata, că n'ar fi chiar greu, dar' nici așa ușor nu e, și plătește el cum plătește. Odată însă n'are de unde, și se întemplă să-i mai cadă și altă lipsă în casă: haid să mai facă un împrumut «mic», și mai încolo încă unul, și se trezește că numai pentru plățirca cametelor singure, trebuie, când cad cambiile, să vândă un vițel ori o clae de fen ori — să mai ice un împrumut! Așa azi, așa mâne, nici nu simte cum în doi-trei ani s'a încurcat, de numai advocații și doba îl mai pot descurca, vnzându-i averea pe care a agonisit-o în zeci de ani, pe când nu făcea împrumuturile cele «ușor» de plătit, sau pe care au câștigat-o părinții lui muncind o viață întreagă

E trist că oamenii nostri alunecă grozav pe luciul acestei ghiței primejdioase. Și și mai trist, când alunecând pe ghiță, moșioara bietului Român trece în mâna străinului, care nici nu simte cum ajunge domn și în satul cutare și în celalalt, și pe rând în întreaga împrejurime. Ear' urmările acestor stări de lucruri sânt apoi din zeci de puncte de vedere negrăit de păgubitoare pentru noi!

Napoleon-cel-mare, a zis odată: »Imi trebuiesc trei lucruri, ca să cuceresc lumea întreagă: 1) bani, 2) bani și 3) bani!«

Și așa este. Ai avere, ușor ai și domnia asupra lumii, mai mari ori mai mici, după-cum îți e dat, din jurul tău.

După poporul nostru se bate toată lumea să fie domn peste el. Ear' un mijloc mai tare pentru a-l putea ține legat, nu este, ca a fi-l robi materialicește. Omul sărac și necăjit se pleacă înaintea nevoii. Ai isbutit a-ți face dator un sat întreg românesc prin împrumuturile băncii tale străine, ești domn aproape deplin peste el! Când va fi vorba de vre-o mișcare ce 'i-ar face lui, Românului, bine, ear' fie, asupritorului lui, reu, îl vei amenința în toate chipurile că ai să-l stringi în curele cu datoria, și bietul om va trebui, cu inima sângerată poate de durere, să stee nemișcat, încătușat, rob legat de mâni cu lanțurile de argint a banilor tăi! Pot apoi tot striga bărbații cei cu adevărat binevoitori lui și cu durere de inimă pentru el, că să facă așa și așa: glasul lor va suna în pustie, el nu va putea face nimic și binele ce ar fi să-i urmeze de-ar da ascultare graiului chemător, va întârzia încă mult ori se va zădărnici de tot!

Aceasta o știu bine și străinii și o știu și oamenii nostri.

În vederea scopului acestuia de a 'și-l încătușa și eși, pe lângă că-l storc ca pe o lămâe, au înființat și înființează străinii în mijlocul poporului nostru în toate orășelele, bănci peste bănci, cari se îmbogățesc în măsură în care poporul sărăcește și-și pierde de ce are mai mare lipsă pentru a putea fi neatârnat, averea.

Ear' pentru a împedeca întrucât se poate ori a zădărnici chiar de tot, această nenorocire, bărbați români cu pricepere, s'au pus și ei pe lucru, și alătura de cele străine au întemeiat, cât se poate, bănci românești, nu pentru-ca să 'și-l robească loruși, nici ca din ele să-i dea cârmă politică poporului, ci ca el să aibă de unde împrumuta și împrumutând să poată rămânea încolo totuși neatârnat, ele neavând și nedorind, precum doresc cele străine, să înrăurească, spre

paguba lui, asupra poporului îndatorat, ci lăsându-i voie a face cum va crede el de mai folositor pentru sine. Mai departe ca dacă cutare ori cutare va scăpa și averea lui va trebui să cadă în mâna băncii, să nu cadă în a unui străin, ci tot a unui frate.

Durere, oamenii nostri din popor nu înțeleg de loc ori numai foarte puțini acest lucru. Ei aleargă cu miile și se aruncă în brațele băncilor străine și le îngrașă și se fac robi lor!

Ear' așa fiind, unde se te mai miri că străinii de printre noi se țin așa de bine, așa de sus, că nici habar n'au de noi, ca-și-cum ar fi vorba de un popor de vermi de mătășă, care n'au putere să le facă lor nici o stricăciune, dar' dela care, numai dacă poștești, le poți lua mătășă toată, lăsându-l pe el să odihnească pe scândurile ce din grație 'i-le așterni...

Că așa este ni-o arată starea înfloritoare a băncilor străine de printre noi și faptul că ele mereu și mereu — sporesc.

O pildă. Într'un număr trecut al »Revistei« noi am spus că Nemții și Ungurii din Băița (lângă Deva) întemeiază și ei o bancă. Ea a și fost întemeiată de curând și eată ce ni-se scrie despre cum îi merge chiar dintru început:

»Nemții și Maghiarii din Băița au înființat o societate de economii și credit. Inteligența română din Băița și jur, mai ales proșimea, deși a fost în mai multe rânduri rugată să cumpere acțiuni dela ei, aproape întreagă — în urma sfaturilor din „Revista Orăștiei”, s'a refuzat de a cumpăra acțiuni, pricepând scopurile ascunse ale societății, că adevărat deoparte se nimicească băncile românești, în deosebi pe cea din Brad, car' pe de altă parte ca împrumutând bani poporului românesc, să-l poată avea îndemână în felurite vrennuri, la alegevi, etc.

»Dintre preoți, un singur preot român se află care a cumpărat acții, preotul din Crăciunești, I. Cosma, care de un timp încoace

e altfel scos din societățile familiare românești, pentru mai multe cuvinte pe cari deocamdată le retac.

»Nu ni-ar supăra aceea, că acest preot 'și-a depus banii la acea societate, și că a cumpărat acții, ci faptul neromânesc cum umblă după popor îndemnându-l să ia bani împrumut dela acea societate. Cu aceea îndeamnă poporul mai tare, că zice »că-i bancă românească«, că uite și el are bani în ea! Vinerea fiind tîrg de săptămână se pune în ușa edifiului unde-i banca și povestește la oameni că nu sînt camete mari, decât 6 fl., în fapt însă socotind toate cheltuielile până primește omul banii în mână, cheltuiește câte 12 fl. 50 cr. după sută! Cei 50 cr. îi dă la unul care le scrie numele pe cambi.

»Poporul, se înțelege, fiind sărac se bagă dator auzind că nu sînt camete mari, și fiindcă chiar preotul îl îndeamnă! Urmarea este că într-o singură săptămână au încurs mai bine de 2000 de cereri dela poporul românesc! Atragem luarea aminte a preotului și a poporului, de nou, că nu fac bine ce fac! Și dacă preotul numit chiar nu poate trăi fără a-și face de lucru cu străinii, apoi barem să dea poporului pace și se nu-l amăgească, ca să împrumute bani străinii! La un anumit Român din Băița 'i au făgădui că-i dau două acțiuni de cinst numai ca să se facă membru la bancă și apoi în schimb să umble să îndemne poporul să ia bani împrumut dela ei. Imbiatul nu a vrut să primească „binefacerea” lor!«

Cine are urechi de auzit și minte de înțeles, să audă și să înțeleagă! Atât le e de »drag« de noi, că ne-ar băga în sin, cum e zisa, și umblă cu bani chiar să ne cumpere, ca să ne alipim de ei, ca apoi să ne poată avea când li-o fi ori teamă ori lipsă de noi.

Știrea că poporul din Băița și jur în chip așa năvalnic se aruncă în brațele băncii noue, ne întristează cu atât mai mult, că nu e aci vorba de un colț de comitat aruncat între munți și locuit de un popor înapoiat, ci tocmai de un dopor de cel mai bun românesc, care de atâtea-ori ni-a dovedit că înțelege ce e bine și ce e rău pentru el și pentru neamul nostru peste tot.

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

Teamă.

Am vrut să-ți întâlnesc privirea,
Dar', dragă, mă cuprinse frica,
Că poate 'n ochii-ți n'oiu ceti
Nimica.

Și visuri dulci de fericire,
Ce tremură în îndoială,
Sor risipă poate de-a ta
Răceală! —

Și când drăguții ochi de mură
Clipiau senin de mine-aproape
Oftând plecat-am umede
Pleoape,

Căci, dragă, mă cuprinse frica
Că poate 'n ochii-ți n'oiu ceti
Nimica...

Elena din Ardeal.

Concertul dela Alba-Iulia.

Mai mult decât s'a așteptat, s'a avut și dintr'o parte și dintr'alta, la Alba-Iulia, Dumineca trecută seara. Publicul a fost peste așteptare mulțumit de plăcerile ce 'i-lea procurat Reuniunea cea cu bun nume, din Sibiu, ear' Reuniunea a avut public peste așteptare mult și ales.

Deja Duminecă dimineața au început să sosească în număr frumos oaspeți din jur: dimineața cei cu trenul de cătră Zlatna, la amezi cei de pe Murăș din jos, după amezi de pe Murăș din sus, deodată cu »Reuniunea«. Toate otelele s'au umplut, că nu mai erau odăi! Au sosit, deși timpul era foarte învrăjbit, oaspeți veniți anume pentru concert, dela Deva; Batiz, Cluj, Blaj, Hunedoara, Orăștie; Poiana-Techereu, Balșa, Sécărămb, Lančrăm, Nojag; Zlatna, Șibot, Romoșel, Balomir, Vinerea, Cămpeni, Abrud, Pătrîngeni, Valea-Bulzului, Feneș, Poiana, Păclîșa, Mateș, etc. etc. Îndeosebi însă jurul Albei-Iulia a fost bine reprezentat: aproape toți preoții gr.-or. din tract au luat parte.

Seara la 8 sala hotelului »Hungaria« era așa îndesuită de public ales și aproape curat românesc, încât căpitanul orașului a aflat de bine a oprî vînderea mai departe de bilete și intrarea în sală.

Când la oarele 8 corul cu frumoasa cunună de cântărețe în frunte, s'a arătat pe scenă, publicul a isbucnit în aplause și urale, și o ploaie de buchete mici de flori au căzut

aruncate de public, asupra concertanților! Era mândru și mișcător acest semn de multă iubire și bucurie, pentru frați și surori veniți din depărtare, între frați și surori adunați aci earăși din depărtare, din toate părțile ținutului. Frumoasa manifestație a baterii cu flori, a fost pusă la cale de harnicul comitet arangiator.

S'a început concertul. Din cele 9 puncte ale programului, 5 erau pentru cor, 1 pentru pian, 3 pentru soli.

Despre producția corului însuși, condus de dl Dima, cine ar putea spune întreg adevărul, în forme care să cuprindă nestîrbite laudele de care e vrednic? Lumină din lumină. Artist desăvirșit e măiestrul corului: artiști înaintați membrii corului, ear' aceea ce laolaltă, ca cor, prestează, e pururea o arătare a culmilor până la care artiștii și arta pot să se înalțe. Neamul românesc cu drept se felicită că poate numi al seu acest cor și pe conducătorul lui. După fiecare cântare 'i-se făceau adevărate ovațiuni. Mai multe puncte au trebuit să fie repetate.

La pian s'a produs d-șoara Zina Moga cu piesa »Phantasia-Impromptu« de F. Chopin, și tot d-sa a acompaniat la pian »Căntecele toscanice« pentru soli și cor mixt. Și într'una și într'alta d-șoara Moga a dovedit o dibăcie ridicată la perfecțiune.

Ca soli s'au produs:

D-șoara Tina Simonescu (sopran) cu două căntece, unul de Schubert, altul de Mozart, și cântarea a plăcut foarte mult, avînd d-șoara Simonescu o voce de tot simpatică și destul de voluminoasă.

Dl Dr. Stroia în »Serenadă« prin cântecul d-sale liniștit și sigur, făcea să-ți pară că într'adevăr simți tăcerea codrului negru, liniștea dormirii florilor, și vezi cum se ridică mândra lună peste-a nopții feerie... Ear' întrevinerea măiastră a corului, marea farmecul misterios al acestei superbe serenade.

D-na Maria Crișan (sopran) în cele »Trei căntece«, a arătat și publicului din aceste părți, de ce puteri distine dispune Reuniunea sibiiană. Cântă cu mult sentiment, mișcându-te într'adevăr prin cântările duioase, (»O inimă ntristată«), și ear' însenîndu-te și făcându-te vesel prin cântările viale (»Știi tu mândro«). A fost mult și după vrednicie aplaudată.

D-șoara Lenița Cunțanu (alt), în al doilea dintre căntecele toscanice, a arătat că Reuniunea poate nădăjdui mult dela dezvoltarea puterilor sale tinere încă.

Dl Vasile Popovici a tras asupra sa luarea aminte deja la »O noapte de Maiu«. Toți întrebau cine e solistul cu voce atât de plină, metalică și dulce? Dl Popovici e, negreșit, una din cele dintâi forțe ale Reuniunii și face o foarte bună impresie, că, în cântare, la dînsul nu se observă nici cea mai mică forțare, nici o obosire. Dacă eu bag seamă că artistului cutare arta lui îi este grea, îl obosește ori chinue chiar, în mine, ascultându-l, mai curînd se stîrnește sentimentul de compătîmire față de el, decât de plăcere. Dl Popovici numai de aceea că va trezi sentiment de compătîmire, n'are să se teamă. Cântă sigur și cu ușurință ce place foarte, —

De astă-dată el se nu înțelege oare de e bine ori nu ce face?

Ni-se va zice: »Omul s'erac merge unde poate după ajutor«. Rău destul dacă cineva așa gândește. Și am înțelege acest fel de a gândi când n'am avea deloc sau numai prea puține bănci românești, dar când avem în acest singur comitat 6 bănci românești! Cine are lipsă, împrumute dela acestea, de oriunde, ear' când va fi ajuns se nu mai poată primi dela acestea, atunci trebuie să-și fie un răuvoitor el însuși, ca să încerce a împrumuta și mai departe! Atunci îi poate fi.

Cine, în urma și numai a acestor socotințe, se mai îndoește că e lucru slab de tot aceea ce oamenii nostri fac, aruncându-se roiu în brațele băncilor streine de printre noi, ținându-le sus pe umeri și hrânindu-le ca ele la rëndul lor numai binele se nu ni-l voiască și se nu ni-l facă?

Dar' mai sunt și alte socotințe încă și mai însemnate, despre cari vom scrie în numărul viitor. Și până atunci însă rugăm pe bunii nostri cetitori să se gândească mult și bine asupra acestor lucruri și să se propoveduiască tuturor, cercând a îndrepta spre bine o pornire ce se întărește prea tare între noi și care la mare rău ne va duce!

După grațiere. Acum că se știe cine au fost grațiați din privilegiul milleniului unguresc, nu va fi rău să ne aducem aminte de o faimă pe care „*Tribuna*“ mai înainte vreme o răspândise cu stăruință și cu care hăgase multe griji în oameni. E vorba de d-nii *Eugen Brote* și *Septimiu Albini*, despre cari spunea, mai ales însă despre cel dintâi, că va fi grațiat ca răsplată a viziunii cu »tradarea«. Grațierile s'au făcut. Despre o grațiere a acestor domni nici vorbă. Ei rămân loviți pentru toată vieța lor de urmările »libertății« ungurești, ca și dl *Aurel C. Popovici*, îngerul din visiune. Am dori acum să știm dela o foaie ce se pretinde serioasă, și care ca atare și despre contrariii sei numai adevăruri are să vorbească, a fost ea de bunăcredință când a răspândit această faimă, ca și multe altele, ori s'a folosit de ea numai ca de o armă neiertată, ca să omoare »hidra«, prin urmare a fost perfidă?

Dacă a făcut-o în bunăcredință, atunci e destul ca »Epoca« din București să le spună domnilor de azi dela »*Tribuna*« că Bánffy s'a făcut Român și Brote Ungur, pentru-ca ei s'o creadă, ear' asta e trist destul; dacă însă cu scop de-a produce »impresie« au făcut-o, cu atât mai rău. Graiul faptelor nu prea e pentru eventualitatea primă, și noi dorim ca asta să iasă la iveală.

deși în recitativul din »Vêrful cu dor« a pățit-o (și la masă) cu un ton, care ar vorbi contra afirmațiunii mele, acesteia însă nu 'i-se poate da însemnătate, fiind numai o întâmplare.

Sântem fericiți că putem vorbi despre o Reuniune românească aici în Ardeal atâta bine, cât se poate despre »*Reuniunea română de muzică din Sibiu*«.

O, de-am avea cât de multe, pe toate terenele, despre care se putem vorbi cu aceeași însuflețire!

După concert a urmat joc plin de veselie până în zori de zi.

Ear' acum ceva despre primirea însăși a »Reuniunii« de către frații din Alba-Iulia, după cât am putut afla și vedea.

S'a întocmit un comitet în frunte cu dl protopop *Nicolau Ivan* și dl avocat *Dr. Marciac*, cari au făcut toate pregătirile de lipsă. Întâi au înștiințat de cu vreme la primărie concertul, prin dl *Dr. Marciac*. Primăria — *!-a oprit!* Dl protopop *Ivan* mergând a doua zi a cerut primarului în scris că de ce-l' oprește, și a amenințat cu arătare la ministru, nefiind motiv de opreliște. Vêzând primarul că nu-'i glumă, s'a făcut că se mai gândește și răs-gândește și, în zisa Românului, căne-cânește, și-a retras opreliștea și a luat la cunoștință ținerea concertului.

Scăpat de această mizerie, comitetul a căutat să încuatiereze pe membri și membrele Reuniunii pe la familiile române, ca să nu fie siliiți a sta la hotel. Aci a dat de alte bucurii. Afară de 7 familii, ale d-lor: *Ioan Cirlea*, *Iosif*

Congregație comitatensă.

Pe ziua de 30 Iunie st. n. c. la oarele 9 nainte de amiază, e conchemată congreagația de primăvară a comitatului nostru. Se vor pune în desbatere 45 obiecte: 1) publicarea articilor de lege noi; 2) Ordinațiunile ministeriale ce privesc comitatul (6); 3) Treburi din lăuntru de-ale comitatului (14); 4) Treburi comunale, recursuri, rugări (19); 5) Rescripse de-ale altor comitate cătră al nostru (4); 6) Propuneri.

O nemernicie.

La sfârșitul săptămânei trecute, după-ce încheiasem și trimiseseam foaia noastră, am aflat o veste, care ne-a mirat și încârbat pe toți, că anume un transport de nu mai puțin ca 685 de Români din părțile Caransebeșului, indeseuiți în 20 de vagoane, au fost duși la Budapesta ca să vadă expoziția, dar' nu atât pentru asta, ci ca să se arate străinilor ce mai sunt pe-acolo, că eată și Românii, deși se face atâta gură că stau departe, iau parte la milleniu și vin răgămente întregi de ved expoziția millenară! Tocmai erau mulți gazetari străini în Budapesta, și lor mai ales era să li-se arate acest lucru.

Știrea a sosit pe neașteptate, căci tot lucrul a fost ticluit în ascuns de zbirii stăpânirii, ajutați de câțiva preoți și învățători din Caransebeș și jur, cari și-au uitat și de D-zeu și de omenie și de cinstea neamului lor. Firește ca să facă acest lucru contrar hotărârii și ținutei obștești a Românilor, acei nevrednici au fost bine răsplătiți, ear' turmei de șubași 'i-s'a plătit drumul și cheltuelile toate. Ei s'au lăsat numai să fie triste figuri de arătare ca cele de lemn la panoramă ori dela comedii

E o rușine aceea ce Românii dela Caransebeș au lăsat să se facă cu dênșii! Cu atât mai vêrtos o rușine, cu cât noi știam că în acele părți avem Români buni, cari aveau de model pe generalul Doda în mijlocul lor, și de multe-ori au dat prea frumoase dovezi de un naționalism înflăcărat și frumos. Cum au putut scăpăta acum, cum au putut lunea pe drumul acestui păcat? Ci-că 15 preoți și 15 învățători (laolaltă dau tocmai numărul arginților lui Iuda) au fost căpeteniile, și ei au și mers în fruntea turmei în însași Judapesta! Rușine să le fie și urgia națiunii române se-'i coperă din neam în neam!

Cirlea, architect Mazzuchi, avocat R. Pațița, protopop Ivan, Silvestru Moldovan, paroch Rusan, cari toți cu cea mai mare dragoste s'au îmbiat a primi pe câți pot, — celelalte familii române, între cari a alor 5 advocați, s'au spălat pe mâni cu cîr cu mir, că teacă, că pungă, că unul n'are una, altul alta, ca să poată primi destul de »demn«, și decât să-'i primească și într'un chip nu tocmai deopotrivă cu superlativul dela adiectivul »splendid«, mai bine au lăsat pe unii membri ai »Reuniunii«, să doarmă, cari n'au mai încăput în casă, — în cugna protopopului Ivan! (La hotele tot era cuprins de lumea adunată).

Dar' treacă-ducă-se și astea, harnicul comitet arangiator n'a stat în loc, nici soarele pe cer, pentru atâta lucru, ci fiecare și-a vèzut de treburile sale. Când »Reuniunea« a sosit, la gară o așteptau dl protopop Ivan cu d-șoara fică a sa, dl Dr. Marciac, dl S. Moldovan cu doamna, frații Petru și Iosif Cirlea, dl Pațița jun., d-șoara Roșca, dl Dr. Chirtop din Cămpeni, dl G. David etc. Salutând cu bucurie pe membrii Reuniunii, 'i-au condus cu trăsurile la cuartire, unde au fost cu multă ospitalitate tractați, așteptându-'i cu prânzul.

În ziua următoare o parte a membrilor au făcut excursie în cetatea Albei-Iulia, ear' cu trenul de amiază s'au întors la Sibiu.

Venitul întreg al concertului a fost 512 fl. Dl Dima însuși a spus că nu s'a așteptat la atâta sprigin! Are însă drept să se aștepte, și ori unde va merge cu mândra sa reuniune, sântem siguri, tot așa interes va întâmpina!

Nello.

Foile românești toate, fără deosebire, au osândit în cuvinte aspre această demonstrație contra Românilor prin înșșișii unii „fii“ ai lor.

Foile ungurești au scris ce-au scris despre mergerea lor la Pesta, dar' nu s'au prea încălzit de ea, știind că totul e siluire, cumpărare, și nu arătare de dragoste ori alipire adevărată. Unele apoi 'i-au luat curat în batjocură, cum adevăc se mirau țeranii de casele cele „faine“ din Pesta și ziceau că „ui mē, că Peșta-'i mai fain oraș ca — Lugoju“... Unele se lăudau că or să urmeze încă „transporturi“ de acestea de nepricepuți.

Osândim cu toată hotărârea nechibzuința celor din Caransebeș și jur, de unde au fost adunați rătăciții Români, cari s'au dat pe sineși armă de demonstrație în mâna Ungurilor contra noastră a Românilor tuturor din țeară. Asta nu e faptă de frați, ci de dușmani ai nostri.

Tot spre mai — „bine“.

Nu mai încapă îndoială că ne aflăm în ajun de noue alegeri pentru dietă. Deputații au început a colinda prin cercurile în cari au fost aleși și a-'și da alegătorilor seamă despre »isprava« ce au făcut în cei 5 ani din urmă cât 'i-au învrednicit de cinstea deputăției. Oameni cari 5 ani au stat gură-cască în dietă fără a rosti o boabă, se duc și îndrugă ce pot obștei alegătoare, făgăduind că vor face și mai mult pe viitor de-'i vor mai trimite în șirul »părinților patriei«. Dar' mai vêrtos se vede că sântem în ajunul alegerilor, din felul cum se fac în toate părțile conscrierile de voturi, îndreptările listelor alegătorilor etc. În Ungaria, spun foile ungurești, se lucrează cu străduință de curată lăcustă la »stîrpirea« de voturi, în părțile unde se simte că alegătorii n'or să voteze cu oamenii guvernului! Din 100 de înși câte 60—70 sânt lăsați afară sub felurite cuvinte pricinașe.

În comitatul nostru încă s'a început lucrarea »binecuvântată«. Comisia de conscripție a început cu Deva. Au fost luați în lista de alegători 311. Lucru firesc e ca numărul alegătorilor să crească an de an. Aci însă eată cum stă treaba: *In 1894 erau în listă 351; în anul trecut, 1895, numai 325, ear' acum abia 311.* Și se nu uităm că e vorbă de Deva cu alegătorii mai ales Unguri, și încă a scăzut cu 40 numărul lor în 2 ani. Cu cât vor scădea numerii în jurul nemaghiar? Îndeosebi preoți, învățători și cărturari mai cu bun nume, vor fi lăsați afară din liste cu droaia, — căci astfel sânt armele cu cari guvernul unguresc »liberal« pricepe a se ținea la cărmă: despoind pe cetățeni de drepturile lor și de puțința de-a se folosi, dacă vor, de ele.

PACEA LUMII

Tulburările din Creta.

Liniștea între locuitorii insulei încă nu s'a putut restabili deplin. Știri aflate dela refugiați de pe insulă spun, că s'au întâmplat în zilele trecute încă crâncene ciocniri între trupele de răsulați și Turci. De altfel Sultanul a publicat o adresă cătră poporațiune, ca să se liniștească, căci apoi se va lua în cercetare cererile lor. Creștinii din Creta au înaintat rugare cătră guvernul Greciei, să le vie într'ajutor, ca cel puțin familiile creștine, femeile și copiii, să nu peară de foame. Se nădêjduște năbușirea revoluției.

Ciocniri în Macedonia.

Pe când din jos de Grecia, în Creta, s'ar părea c'o să se liniștească

lucrurile, ele se încurcă mai încoace, în Macedonia, din sus de Grecia, în Turcia. O telegramă cu data de Marți vestește că în ținutul Iancovec, între locuitori și trupele turcești s'a întâmplat o încăierare grea. De vină sânt trupele turcești cu purtarea lor dură față de locuitori. De altfel, cum din părțile turcești nu prea pot eși știri în afară din pricina poștei și comunicației une-ori slabe, alte-ori volnice, nu se poate afla starea adevărată a lucrurilor în Macedonia

Italienii în Africa.

În sfârșit Italienii au făcut pace cu dușmanii lor din Africa. Și-au retras trupele, mai lăsând acolo numai o parte mică de pază pentru colonia italiană de pe țărmul mării arabice. Italienii voiau să-și întindă stăpânirea și peste hotarele ce le aveau, anume cuprinzând din țeara lui Menelik, din Abisinia. N'au reușit. Acum s'au retras ear' între vechile granițe.

Pe generalul *Baraticri*, care a perdut lupta dela Adua, tribunalul de răboiu nu 'l-a aflat vinovat pentru perderea luptei și așa 'l-a și mântuit de pedeapsă.

Corul din Deva.

Unul dintre corurile noastre cele mai tinere, dar' mult făgăduitoare, în aceste părți, e, fără îndoială, corul mixt al bisericii române gr.-or. din Deva. Abia în al treilea an dela întemeiere, acest cor a făcut frumoase înaintări. Când mai pe urmă, anul trecut în 6 Octomvrie, a concertat în Hunedoara, era încă numai cor bărbătesc — acum e deja cor mestecat, de vre-o 70 persoane, cu voci jumătate de bărbați, jumătate femei.

Cel dintâiu concert, în noua sa alcătuire, 'l-a dat corul bisericesc din Deva, ca cor mixt, a doua zi de Rusalii seara în Deva.

Concertul a fost foarte reușit. »*Hora Severinului*«, întâiu punct al programului, cântată de cor mixt, a însuflețit dintru început publicul pentru prestațiunea corului, și a fost coperită de aplause călduroase. Mulțumirea apoi a ținut într'una și a crescut chiar, cu fiecare punct al programului. În punctul 4: »*Taci bărbate*« (cor mixt cu soli), rolul femeii 'l-a avut d-șoara *Valeria Avram*, care a făcut prin cântarea d-sale mare efect. Unele puncte au trebuit să fie repetate, precum »*Cucule cu penă sură*« de G. Dima, ear' »*Brêul popilor*«, de Musicescu, a trebuit să fie chiar de trei-ori repetat!

Ca punct 7 al programului a fost declamarea poeziei »*Copila română*« de Iosif Vulcan, drin d-șoara *Valeria Avram*. Poesia plină de calde sentimente și de mândrie națională, a fost foarte bine predată, încât publicul a izbucnit în furtunoase aplause și aclamări la adresa declamatoarei!

Acesta a fost cel mai bun și reușit dintre concertele date de corul bisericii din Deva, care s'a înălțat în timp scurt, așa de frumos, că fără să-'l prea lăudăm, îl putem pune mai presus de corurile ungurești de aici, cari au puteri mai inteligente și sânt mult mai vechi ca el.

Publicul a fost numai românesc. Nici un Ungur, ear' pentru asta nici o supărare!

Venitul a fost și el mulțumitor; au rămas vre-o 60 fl. venit curat în folosul bisericii române din loc.

Încheiu aducând prea vrednice laude membrilor corului însuși, precum și tinêrului și harnicului conducător al corului, dlui *Toma Roșu*, învățător, dorindu-le ca în bună înțelegere și cu dragoste, stăruind înainte pe frumosul drum apucat, să se avênte din zi în zi, din an în an, ca ceea-ce fac, tot mai mult să le fie domnieilor spre laudă și onoare, ear' nouă spre bucurie.

Examene

Din *Hondol* ni-se scriu următoarele despre examenul dela școala gr.-or. română:

În ziua examenului, școala era frumos împodobită. Pe perețele din fața ușii era scris: »Bine ați venit«. Pe perețele din fața președintelui de examen: »Lăsați pruncii să vină la mine, că unora ca acestora este împărția lui D-zeu«, ear' în dreapta președintelui, era un loc frumos pregătit cu crengi din stejar și scris de-asupra lui: »Locul pentru dame«.

Ear' în jurul acestor inscripții, precum și la toate ferestrele sale de învățământ, erau făcute de câtră școlari, cununi din foi de stejar și împodobite foarte frumos cu flori.

S'a început examenul; școlari de față erau peste 50. Răspunsurile au fost peste tot bune, afară de ale unor școlari, cari cam mult nu cercetează școala, și ale unora cari n'avuseră nici cărți.

Mult ni-au plăcut cântările în două voci și declamațiunile, între cari dialogul: »Peană pe-nșoara mea«, predat destul de bine de câtră școlarul George Trif și școlărița Dafina Finișeri. Asemenea a plăcut cuvântarea ce a ținut-o un școlar, Dumitru Cibean, în care a mulțumit dlui preot Petru Mihiu pentru că i-a învățat din religione, dlui învățator Alexandru Iovan pentru învățătura ce li-a dat-o. Același a mulțumit dlui protopop Vasile Pipoș, membrilor din comitet, părinților și oaspeților, cari au venit la examen. Durere însă, căci absenții, lipsiri dela școală, au fost cam multe! Cu toate aceste spor s'a făcut mulțumitor de dl inv. cu cei ce au cercetat regulat.

Un părinte.

In *Câmpuri-Câmpeni-Surdac*, tractul Ilici, s'a ținut în 30 Maiu. A avut un succes foarte îmbucurător spre mulțumirea dlui protopop tractual și a publicului, care era de față. Cu acest privilegiu s'a dovedit străduința care și-a dat-o în decursul anului tinerele învățator *Longin Popa*, întru pregătirea elevilor sei, cari dădeau răspunsuri frumoase și corecte. Mult a plăcut și declamațiile precum și cântările la sfârșitul examenului, făcute cu multă acuratețe. S'au deprins bine elevii și în gimnastică, la felurile aparate (paralele, sul etc.), care toate s'au ridicat în anul acesta prin vrednicia harnicului preot din loc, *Ioan Budoi*, care și de altfel are partea leului la mersul bun al școlalei.

Serbări cu scopuri frumoase.

Bumbesti, Iunie 1896.

Dle Redactor,

În ziua de 19 Maiu a. c. s'a dat serbări populare în comuna Bumbesti de Jiu, în folosul *bibliotecii și al copiilor săraci*. Aceste serbări au fost pregătite de un comitet, având de președinte pe simpaticul *N. Iunian*, avocat din T.-Jiu. Serbările s'au ținut pe un deal de lângă sat, într-o pădure de stejar, cu o privire măreață spre munții și valea Jiului. Acest loc încântător ales pentru serbări, a fost împodobit cu mult gust, cu felurile pavilioane (căsuții, șetre) lucrate numai din mesteacăn, fiecare pentru alte scopuri: unul pentru reprezentarea însași, altul pentru expoziție, pentru tombolă, bufet, loc de găteală pentru doamne, pentru expoziția cărbunilor de pământ din minele dlui Schiteriu din Schila, pentru fotografie, pentru vânzarea jurnalelor, pentru muzică etc. Toate acestea aveau firma pusă de-asupra înțrării. La oarele 9 serbările s'au deschis de dl N. Iunian, președintele comitetului, printr-o vorbire simțită, după care dl Alexandru Ștefulescu, cassarul comitetului, a ținut o conferință istorică despre »Castru Roman« din localitate. După aceea harnicul învățator G. Dumitrescu a vorbit despre scopul acestor serbări. A mai vorbit dl Dincă Schileriu despre unirea celor de sus cu cei de jos (țărani), apoi dl prefect I. Carabatescu, arătându-și bucuria că Gorjenii au năvălit din toate unghiurile județului pentru a lua parte la aceste frumoase serbători. În urmă s'a început concertul de câtră elevii școlalei, și anume cu imnul »*Trăiască Regele*«, urmat de declamări și cântări conduse cu dibăcie de dl Luca Evulescu, învățator în acea comună. După concert publicul a trecut la tombolă, cu multă tragere de inimă, căci era întocmită numai din lucruri naționale și lucruri de mână, făcute de elevii școlalei; apoi expoziția de costume țărănești, țesături, covoare, lucruri de artă populară și de economie de casă. Toată ziua muzica militară a regimentului 18 din Gorju și lăutari veniți pentru aceste serbări din Transilvania, au desfășurat publicul.

Au luat parte la serbări și Români din Transilvania, de pe la Petroșeni. În decursul zilei s'au jucat multe jocuri naționale, plăcând foarte mult cum costumele țărănești erau împodobite cu cele orășenești. Petrecerile au ținut până la 1 noaptea. Încheierea s'a făcut în mijlocul unei iluminatii de focuri bengalice, cu o horă mare.

Pe la oarele 10 s'a dat o reprezentație teatrală de câtră învățatorul Gh. Șandru din Petrila (Transilvania) cu piesa »*Cercelarii*« bine reușită.

Toată lumea s'a întors mulțumită de asemenea petrecere, cea dintâi de acest fel, în țeară.

Am dat loc acestei scrisori dorind să aducem de nou și de nou aminte cetitorilor nostri despre folosul ce putem aduce scopurilor bune, pe această cale. Am fi foarte veseli dacă am putea primi cât mai des din toate părțile, din toate comunele, știri despre astfel de petreceri populare date cu scop ca din venitele lor, să se ajute unde sunt, și să se întemeieze unde nu sunt, **biblioteci școlare**, în cari punând cărți folositoare, să se dea privilegiu și obștei celei sărace dar știutoare de carte, a-și îmbogăți mintea cu felurite cunoștințe, și împrăștiind astfel lumină în cercuri cât mai largi în popor.

Sunt neprețuit de folositoare bibliotecile școlare ori populare, cum vrei să le faci, și e un mijloc din cele mai ducătoare la scop pentru înființarea lor, darea de astfel de petreceri populare în folosul lor.

Să ne punem, fraților, pe lucru și să facem tot ce ne e cu putință pentru înaintarea noastră culturală.

CORESPONDENȚĂ.

Furtună mare.

Acmariu, în 27 Maiu v.

Luni în 8 Iunie st. v. după amcazi s'a descărcat asupra comunei și hotarului *Acmariu* o furtună groznică, cu ploaie și grindină, încât a mînat de pe dealuri aproape toate sămănăturile de grâne și cucuruz, de au rămas locurile pleșuve și bietul popor fără nădejde de seceriș și cules! Mai mare frică și desnădejduire a cuprins pe locuitorii așezați cu casele pe malurile vălii, căci valea, cum comuna e între dealuri cari toate și varsă pârăele spre ea, a eșit ne bună și mare, aducând petri și lemne și luând cu sine tot ce-i cădea în cale. Mai multe case, mori, garduri, clădiri economice s'au rupt și dărîmat, ear' o biată copilă de 9 ani, fiind cu 1 vițel la pașune și voind să fugă în sat, a fost cuprinsă și răpită de valurile apei, și a căzut jertfă încercându-se. Valurile au dus-o până în apa Mureșului, unde a fost prinsă, moartă, la vadul trecătoarei dela comuna Șibot. Poporul e întristat foarte de pagubele ce a lăsat după sine teribila furtună.

Ioan Suciu,
paroch gr.-or. în Acmariu.

NOUȚĂȚI

Daruri creștinești. Comitetul parochial gr.-or. din comuna *Boșeș*, aduce mulțumită publică evlaviosului creștin *Petru Căndeia* din Zlatna, care a dăruit bisericii gr.-or. din *Boșeș* un potir cu cele aparținătoare lui, în preț de 25 fl. v. a. Frumoasa pildă dată de dl Căndeia, e vrednică a fi laudată și urmată.

O întimpinare. La notița »Să fie cu putință?« dintre nouțățile numărului 21 al »*Revistei Orăștiece*«, dl preot Ioan Botean din Binținți, ne trimite o întimpinare, în care declară că deși e Român, d-sa e și »patriot bun« și datorința îi impune să se iubească patria și să asculte povețele și ordinațiunile mai marilor, totuși își iubește și națiunea sa și nici prin minte nu i-a trecut să facă o astfel de denunțare cum e învinuit; că dacă chiar ar fi avut de gând așa ceva, nu s'ar fi dus să se roage de un biet arăndașiu, ci ar fi făcut-o însuși. Declară veteșta spusă despre d-sa de o scornitură reușită, scoasă din pizmă contra D-Sale.

Lovită de trăsnet. Din *Cugir* ni-se împărtășește, că Luni după amcazi, descărcându-se asupra comunei o furtună grea cu

ploaie și grindină, trăsnetul a lovit pe femeia *Maria Dărăb*, care cuprinsă de frica vremii grele, sta în casă între două fereste, tocmai rugându-se înaintea unei icoane. Femeia a murit îndată.

— Deasemenea ni-se scrie din *Blăjel* (I. Blaj), că Dumineca trecută descărcându-se o furtună grea asupra satului, a trăsnet în comună, lovind fulgerul șura unui Sas, care luând foc a ars. Prin ajutorul dat de oameni au fost scăpate de primejdie celelalte edificii învecinate.

Omor în Briznic. Vinerea trecută, în 31 Maiu, junele *George Corne* din Briznic (lângă Iliu), mergând cu vitele la pășune, le-a lăsat pe pământul lui *Șofron Părău*. Stăpânul pământului s'a dus să prindă și să zălogească pe cel-ce pe nedrept îi paște locul. Tinerele Corne nu voia să-i dea zălog, omul voia să-i ieșă cu puterea. S'au încăierat amândoi și junele Corne aperiându-se a lovit cu băta pe Șofron Părău în cap, și l-a nimerit așa de rău, că nenorocitul a căzut jos și a murit în curând. Au rămas după el trei copii orfani și nevasta văduvă.

Concert. »Reuniunea pompierilor voluntari din Orăștie« arangiază azi, Sâmbătă în 20 Iunie n. 1896, în grădina hotelului la »Două Pistoale«, cu concursul muzicii militare a regimentului de infanterie Nr. 82 din Alba-Iulia, un *Concert*, al cărui venit curat este destinat pentru fondul muzicii pompierilor. Începutul la 8 oare seara. Intrarea: de persoană 40 cr.

Petrecere de vară arangiază tot »*Reuniunea pompierilor voluntari*« din Orăștie la 21 Iunie a. c. în pădurea »*Grigori*«. Muzica va prevedea capela militară a regimentului de infanterie Nr. 82 din Alba-Iulia. Comitetul. Intrarea: pentru nemembri 20 cr.; pentru soldați dela sergenți-majori în jos 10 cr.; semnul pentru domnii jucători 50 cr.; semnul pentru jocul țărănesc 10 cr. Venitul curat este destinat pentru sporirea fondului muzicii pompierilor. La ca de timp nepotrivit petrecerea se va amîna pe Dumineca viitoare.

Grindină. Duminecă, Luni și Marți în săptămîna asta, după amcazi mai ales, au fost furtuni grele în părțile noastre, cam peste întreg comitatul. S'au descărcat ploii mari, ca ruperi de nor, și pe multe locuri împreunate cu grindină. Aflăm că la *Băcăniți* și comunele din jur, a căzut peste anumite părți de hotar, Marți după amcazi, o grindină neobișnuit de mare, coperind cu strat gros pământul cât nici în ziua următoare nu se topise încă toată. A nimic tot pe fașia de hotar peste care a trecut. Grâne, cucuruz și toate holdele, au rămas ca pisate, până în pământ. Crengile de pomi de grosimea unui deget au fost rupte toate, așa că și roada pomilor e total nimicită. Pagubele pentru economi sunt însemnate.

— Din *Boșeș* ni-se scrie, că Luni a căzut pe hotarul comunei o grindină de mărimea alunelor, care a bătut hotarul în vreme de jumătate cias într'una; asta pe la 1 oară după amcazi, ear' pe la 5 după amcazi a urmat al doilea povoiu cu grindină de mărimea nucilor, care a ținut aproape un cias întreg. A sdrăbit tot: sămănături, pomi, fînațe, etc., cât poporul e desnădejduit că în estan nu va avea nici o roadă din câmp.

Pentru sicreata de femeie. În Bălata trăia un om, care avuse norocul slab de a-și lua în căsătorie o femeie foarte rea, care îi făcea viața de tot nesuferită prin traiul rău din casă. În 9 Iunie, nenorocitul ca se scape de o astfel de căsnicie, s'a aruncat în Mureș și s'a înecat.

»**De pe țermu nstrăinării...**« Între cei mai înflăcărați iubitori de patrie cu drept cuvânt putem pune pe Italiani. Am fost zilele acestea în casa unui Italian, ce trăiește aici între noi de mulți ani. Deja la a doua a treia vorbă, a adus vorba despre patria sa, de care nu lasă să se atingă cu un cuvânt rău, ca de lucru mare! Vorbește de ea cu tot focul unei iubiri adoratoare, și pentru patria sa, de care e departe, ar face, spune, ori-și-ce dacă i-ar cere. Ca să fie în curent cu cele-ce se petrec într'însa, ține într'una mai multe foi italiene, pe care le soarbe cetindu-le. Tocmai trimitea bani de abonament uneia. Pe marginea (cuponul) mandatului postal era scris: »*Vi prego di spedirmi „Il Piccolo” cominciando col 15 Giugno 1896, per mezzo anno. Eviva l'Italia...*« (Vă rog a-mi spede »*Il Piccolo*« începând cu 15 Iunie 1896, pe jumătate de an. *Trăiască Italia!*) Am admirat această îndrăzneală arătare a iubirii pentru frumoasa sa patrie! Îmi spunea că de altfel e cam luat la ochi pentru aceasta și mai ales pentru alipirea sa la Români, pe care îi iubește ca pe frați dulci, și că de va fi să se fie vreodată exilat, se va duce în scumpa sa patrie și pu-

nându-se lângă o foaie cu trecere, va scrie într'una despre suferințele din Ardeal ale Românilor, acești frați ai lor, ai Italianilor.

Îndreptare. Vorbind despre isprăvile mil-lenare dela *Băița*, am spus în numcrii nostri 20. și 23 că între cei trei tineri duși de gendarmi pentru steagul pus pe »*Calvare*«, era și *Petru Galea*. Numele acesta e scris greșit, tinerul din vorbă chemându-se *Petru Gubâr* și nu Galea, ceea-ce prin aceasta îndreptăm.

Mulțumită publică.

Domnul *Dr. Stefan Erdelyi* și stimata d-sale soție, d-na *Victoria Erdelyi*, au binevoit a pune la dispoziția subscrișului 25 *volume* legate, (ediție de lux), din »*Biblioteca pentru toți*«, pentru a le împărți ca premii la examenele de vară între elevii mai buni dela școlalele noastre populare din Vinerea, Vaidei, Romos, Romoșel și Șibot. Am împlinit cu plăcere dorința stimaților donatori și i-mi țin de plăcută datorința a le aduce pe această cale mulțumită pentru frumoasa d-lor faptă.

Orăștie, 6/18 Iunie 1896.

Nicolae Iovan m. p.,
protopresb. gr.-or.

LITERATURĂ.

Au apărut: »*Convorbiri literare*«. Anul XXX, Nr. 6. București, 1 Iunie 1896 cu următorul cuprins: »*Vir de tort*« de G. Coșbuc, recensiune de D. Evleceanu; — »*Moartea lui Castor*«, navelă de Ion Al. Brătescu-Voineschi; — »*Morăreasa și Corvegidorul*«, roman de Alarcon, (trad. de N. Basilescu); — »*Intr'o zi de curse*«, navelă de Haralamb G. Lecca; — »*Rosmersholm*«, dramă de Henrik Ibsen, (trad. de V. Popescu); — »*Cronică literară*«. Curs complet de istoria universală, prelucrat pentru liceul superior de câtră P. Rășcanu, recensiune de Teohari Antonescu; — »*Remi cu bine*«, poezie de Dem. S. Demetrescu; — »*Protestul Schuchard-Weigandt*«, Not. Red.; — »*Intre om și mămuț*«, (primul articol) de Rudolph Virchow; — »*Intre om și mămuț*«, (al doilea articol) de E. Schiff; — »*Doarme*«, poezie de V. Poadeanu; — »*O gramatică ruso-valaho-moldovenească dela Wurmu-1848*«, de Gh. Mărculescu; — »*Capela dela ling*«, poezie de Lenau, (trad. de I. Priscu); — Revista publicațiunilor; — Posta redacției.

Însămăm cu plăcere, că »*Convorbiri Literare*« au luat în timpul din urmă, un avânt nou, îmbucurător. Apar în numeri de câte 10 coale, octav mare, cu preț de abia 1 leu 50 bani (75 cr.) numărul. Recomandăm casinelor, societăților literare și privaților ce se interesează de literatură și știință, această revistă. A se cere la »*Librăria C. Muller*« în București.

FEL DE FEL

O întâmplare înduioșătoare. Într'un orașel din apropierea Vienei, Agata, fata de 21 ani a unui neguțar de flori din Viena, a făcut la moșia părintelui seu cunoștință cu un pădurar tinăr și de rară frumșețe. Tinerii se iubiau cu toată văpaia amorului, până când după doi ani de iubire, tinera fată și-a luat îndrăzneală a se îmbia iubutului ei de soție. Tinerele pădurar la auzul acestei vorbe s'a făcut palid și a ajuns într'o strimțorare neînțeleasă. Fata băgând de seamă zăpăceala lui, l-a întrebat de e legat doar de altă femeie, la ce el a răspuns simplu: »*Vei ști toate*«. În ziua următoare tinerele și frumosul pădurar a fost găsit mort, s'a sinucis. După moartea lui spre cea mai mare mirare a tuturor, s'a aflat că răposatul nu era bărbat, ci tot o fată, care încă din copilărie obișnuise a se îmbrăca în veștimente bărbătești, de care nu s'a lăsat.

POSTA REDACȚIEI.

Dlul *N. M.* (421) în S. Cere-o la autorul însuși în Blaj, ori la »*Tipografia seminariale*« de acolo. Costă 80 cr.

D-sale *N. V.* în *Bl.* Noi de aici nu te putem desluși. Fiecare hotar își are mapa sa. Se află la toți notarii. Acolo e însemnat fașie de fașie toată bucata de pământ și cât de mare e, ear' de cine se ține, arată cartea funduară. Întreabă dar la locurile acelea. Cu un priceptor puteți cere mapa, vedeți cum stă și aflați care e adevărul. Carte în pricina asta n'ai cui scrie, de cât aflând nedreptate, e a se da cauza la avocat ca să o descurce pe cale de proces.

Dlul *E. P.*, inv. în *H.* Chiar fiindcă au fost atâția inși de față, dacă nedreptate și s'a făcut, te vor lua aceia în apărare. Numai alții își pot da părerea asupra examenului D-Tale, D-Ta însuși nu. Dar chiar și D-Ta spui că a fost numai »suficient!«. Încolo nu desmînți vina ce și s'a adus privitor la pilda rea ce ai fi dând poporului prin viața D-Tale privată, — eată pentru-ce nu putem publica întimpinarea.

Pentru redacție responsabil: Ioan M. Corvin.

BIBLIOGRAFIE.

Biblioteca de popularizare

pentru

Literatură, Știință, Artă.

- Nr. 1. »Nuvele Siberiene«, de Vladimir Korolenko.
- Nr. 2. »Nuvele țărănești și Noii căsătoriti«, comedie în 2 acte de Björnsterne Björnson.
- Nr. 3. »Nuvele și povestiri populare«, de Lew N. Tolstoi.
- Nr. 4. »Șchițe și tablouri« de Jan Neruda.
- Nr. 5. »Șase nuvele« de J. P. Jacobsen.
- Nr. 6. »Nuvele«, (franceze) de H. de Balsac.
- Nr. 7. »Din viața poporului«, nuvele polone de Alex. Swientochowski.

- Nr. 8. »Pe apă«, nuvele de Guy de Maupassant.
- Nr. 9. »Nuvele alese« de A. Pușkin.
- Nr. 10. »Oameni și scrieri«, studii critice asupra lui Maupassant, E. Zola, Dostoiewski și Gerhart Hauptmann, de Georg Brasndes.
- Nr. 11. »Din cartea Cântecelor«, poezii de H. Heine.
- Nr. 12. »Liga tinerimii« de Henrik Ibsen.
- Nr. 13. »Doamna Marchisa și alte nuvele« de Ouida.
- Nr. 14. »Lăutarul din Cremona și Pater« de François Coppée.
- Nr. 15. »Ilka și alte nuvele« de Alex. Dumas, fiul.
- Nr. 16. »Gogoloiu de sêu«. Mademoiselle Fifi. Doi prieteni, de Guy de Maupassant.

- Nr. 17—18 »Suferințele tinerului Werther«, de Wolfgang v. Goethe, traducere completă de I. Husar.
- În zilele acestea au apărut următorii numeri noi în »Biblioteca de popularizare« din Craiova.
- Nr. 19: »Nuvele extraordinare« de Edgar Poe.
- Nr. 20—21: »Stilul în artă« de Hans Schmidt, cu 200 ilustrațiuni.
- Nr. 22: »Un roman în 9 scrisori« și trei nuvele, de F. Dostoiewsky, marele scriitor rusesc.
- Nr. 23: »Poesii« de Sulj Rudhomme' eminent poet francez, traduse de A. Steuermann.
- Nr. 24: »Studii și portrete literare«: Alphons Daudet, Ernest Renan, Hysmans și G. Ohret, — de Jules Lamaitre, traduse.

LOTERIE.

Tragerea din 6 Iunie st. n.

Budapesta: 6 48 29 79 17

Tragerea din 13 Iunie st. n.

Timișoara: 49 63 77 41 56

Tragerea din 10 Iunie st. n.

Sibiu: 31 20 90 8 74

CALINDARUL SEPTEMĂNEI
dela 9—15 Iunie st. v.

Zilele	Calendarul vechiu	Calendarul nou
Dum. a 4-a după Ros. gl. 3, sft. 4.		
Dum.	9 Chiril Alexandr.	21 Aloisiu
Lun.	10 S. M. Timoteiu	22 Paulin
Marti	11 S. A. A. Bart. și Varn.	23 Edeltrud
Merc.	12 C. P. Onufrie	24 Joan Botez.
Joi	13 Mța Achilina	25 Prosper
Vineri	14 Prorocul Eliseiu	26 Ieremia
Sâmb.	15 Prorocul Amos	27 Ladislau

Un învățăcel

96 (376) de prăvălie 2—4

se primește numai decât în prăvălia de manufactură a subscrisului negustor în Orăștie.

Întrucât se poate, pe lângă limba română, se recere cunoștința limbilor germană și maghiară.

Doritorul a fi primit, să fie în vârstă de cel puțin 14 ani.

Ion Lăzăroiu,
negustor român.

Gasă de vândut.

Subscrisa strămutându-mă cu locuința la **Petroșeni, casa mea din Orăștie**, situată în „Prund“ (unde se face tirgul de vite), o pun în vânzare din mână liberă.

Atât casa cât și celelalte edificii aparținătoare ei sunt **noue, din material solid și coperite cu figle.** 98 (377) 1—3

Informațiuni mai deaproape se capătă la

Sofia Cădea născ. **Bozuian**
în **Petroșeni.**

907 896
tlkvi

99 (379) 1—1

Árverési hirdetményi kivonat.

A szásvárosi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Beer Frigyes végrehajthatónak Dizmacsek Agoston végrehajtást szenvedő elleni 14 fjt 6 kr. tökékövetelés és jár iránti végrehajtási ügyében a dévai kir. törvényszék (a szásvárosi kir. jbiróság) területén levő Uj-Sebeshelyén fekvő az uj-sebeshelyi 580 fjt tkvben A+1 rend 2958—2959 hrsz. ingatlan térhaszonélvezet és épülettulajdonjogára az árverés 334 fjtban ezennel megállapított kikiáltási árban, elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1896. évi július hó 3-ik napján** délelőtti 10 órakor Uj-Sebeshely község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű élismervényát átszolgáltatni.

A kir. jbiróság telekkönyvi hatósága
Szásváros, 1896. évi február hó 24-én.

Szabó Edmund,
kir. aljbiró.

PRĂVĂLIA ROMÂNĂ

a lui
IOAN I. VULCU 6—
(Piața-mare) — în **Orăștie** — (Piața-mare)

Se atrage deosebita luare aminte a onoratului public din Orăștie și jur, asupra prăvăliei noue a lui *Ioan I. Vulcu*, negustor român, bogat provăzută cu tot felul de mărfuri de *băcănie* și *ferărie*. Și anume: Mărfuri de

— BĂCĂNIE: —

Faina de toți numerii; zahar, orz, urez, și tot felul de articli trebuincioși pentru hrană. Prețuri moderate. Mărfă totdeauna proaspătă și bună.

Ear' indeosebi țeranilor se atrage luarea aminte asupra feluritelor soiuri de

— FERĂRIE —

de tot ce le lipsește pentru lucru și economie acasă și la câmp. Și anume:

Feruri de plug, sape, arșană, și altele, de cele mai noue și practice.	Fireze, mai late și mai înguste, securi, topoare, și alte unelte pentru lemnărit.
Coase din Styria, sistem nou și bun! Se dau pe garanție! Dacă nu corespond, se primesc înapoi ori se schimbă. Tot aci se pot căpăta cute pentru ascuțit, de cele mai bune.	Oțel și fer, drugi de fer și pante, etc și tot felul de articli și unelte trebuincioase la economie, acasă și în câmp!
Lanțuri de tot felul, de fer și drot	Vase emailate și de fer, căldări, frigari etc.
Cuie de drot, pentru șindilă, potcoave, și altele.	Lampe, mari și mici, lumini, petroleu, etc.

Negustorilor în mic de prin comune, li-se dau mărfurile trebuincioase în condiții foarte ușoare și cu prețuri de tot moderate!

„DETUNATA“
INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII
Sediul: BUCIUM, p. u. ABRUD (Abrudbánya).

93 (380) Intemeiată în 1895. 3—15
Capital de acții: florini 30.000.

Primește depuneri spre fructificare, după care solvește **6%** interese fără privire la terminul de abdicere.

Dare de venit după interese încă o solvește institutul.

Depuneri se pot face și prin postă și se efectuesc momentan după sosirea comandei.

Direcțiunea institutului.

Sacii se primesc înderăpt numai în stare bună!

Prima moară de aburi în Orăștie
a lui
Rudolf Kaess. 30—48

Recomandă onoratului public și cu deosebire **comercianților din provincie**, spre vânzare:

Făină de pâne și aluaturi

în totdeauna **proaspătă, excelentă și ieftină**, în saci, și produsă exclusiv din grâu de Tisa, cu prețurile mai jos indicate:

0	1	2	3	4	5	6	7	7B	8
9.30	8.85	8.40	7.95	7.65	7.35	6.98	5.88	5.25	4.76
75 Kilo					70 Kilo				

Sacii se rescumpără cu 20 cr.